

Kossuth-díjas, budapesti díszpolgár zsidó: genetikusan alattvaló, bűnös nép a magyar, mely se tanulni, se dolgozni nem akar

Kertész, a Kossuth-díjas díszpolgár Hazaért már, megpusztilta gyermekeit, vacsorázott, megitta borát, és kényelmesen elhelyezkedett a számítógépe előtti székben, kedves olvasó, hogy megtudja, mi történt ma a világban? Sort keríthet arra is, de azt mondják, önismeret nélkül mit sem ér az ember. Nézzük tehát esti olvasmányként, milyenek is vagyunk mi, magyarok, egy elismert, komoly író szerint. Aki nem akar ki, hiszen a Kossuth-díj birtokosa (2008), fővárosunk díszpolgára (2002), Hazám-, Arany János- és József Attila-díjas, mi több, a Magyar Köztársaság Erdemrenddel is kitüntették. Tudja, tehát mit beszél, s ilyen elismerések birtokában felelősségteljesen nyilatkozik.

Nos, lássuk, milyen ember Ön, kedves magyar olvasónk. Tudja meg az alábbi levélrészletekből:

„A magyar genetikusan alattvaló. (...) A magyar a legsúlyosabb történelmi bűnökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolójában, röfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szűrni. Hogy se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van legyilkolni azt, aki munkával, tanulással, innovációval viszi valamire.

Ma már a második világháború borzalmaiért, a Holocaustért egyedül a magyar a felelős, mert a magyar nép az (a német néppel ellentétben), amelyik se be nem vallotta, meg nem gyóna a bűneit, se töredelmes bűnbánatot nem tanúsított, se meg nem fogadta, hogy soha többé, se bűnbocsánatért nem esdekelt. Így aztán nem is kapott soha földozást!”

Bizony. És ez nem azon régi idézetek közül való, mint pl. az, hogy a zsidó elem nélkül a magyar kultúra csak bőgatyából és fütyülős barackból áll, meg hogy tetemcafát a Szent Jobb, micisapka vagy tökfödő a Szent Korona - ez friss, meleg, ropogós, tegnapelőtti levél. Szerencsére, tehetnének hozzá, hiszen nem nekünk kell bizonygatnunk, hogy a zsidó ugyanolyan ma is, mint volt tizenöt, húsz, ötven vagy ötszáz éve, ők kínálják tálcán a bizonyítékot rendszeres időközönként.

Ez a mostani egyébként, amilyen jól talál a mi archívumunkba, annyira felesleges volt az ő részéről, de a fent említett használat kétségkívül megvan. Történt ugyanis, hogy nemrégiben az egyik legundorítóbb magyaryűlő Jordán-pozitív lap, az Amerikai Népszava főszerkesztője olvashatatlanul hosszú és unalmas ömlengésben bejelentette, hogy hiába az adományok, nem tudnak friss hírszolgáltatással harcolni a jövőben az Orbán-diktatúra ellen, de a véleménynyrovat marad.

Ezt nem sikerült felfognia Kertész Ákosnak, s ennek köszönhetően született az alább teljes terjedelmében olvasható levele, melyben, bár elismeri, hogy "olyan üzenetet kár föltenni a társadalom kommunikációs csatorna hálózatára, ami senki érdeklődését nem bírja fölkelteni" (micsoda freudi elszólás a saját lapjuk színvonaláról!), azon siránkozik, hogy neki nem lesz a továbbiakban ahol közölnie magvas gondolatait. Melyekkel persze ő is a diktatúra ellen harcol (de persze csak az "Orbán-diktatúra" zavarja, a Kádárban elvolt, mint a befőtt, amint azt [wikipédiás adatlapja](http://hu.wikipedia.org/wiki/Kert%C3%A9sz_%C3%81kos) (http://hu.wikipedia.org/wiki/Kert%C3%A9sz_%C3%81kos) is ékesen bizonyítja), csak éppen a fenét sem érdeklik az írásai, ahogy maga a lap sem, mint kiderült. Ezt is igen pontosan fogalmazza meg egyébként: "Itt, ebben az országban, semmi nem történik, ha megjelennek, és akkor sem történik semmi, ha nem jelennek meg."

A magyarokról fentebb olvasható gondolatait csak mintegy mellékesen írja le, fő vonalvezetésésként saját

magán és az Amerikai Népszaván kívül harmadikként a baloldalt siratja, mondván, hogy eltértek az eredeti céloktól, és csak a lopás érdeklí ők. (Ami annyiban igaz is, hogy valóban csak a lopásért élnek, annyiban viszont nem, hogy nem ez lett volna az eredeti cél. Ugyanakkor ha így gondolja, akkor csak azt nem értjük, miért állt ki többször is ennek a folyamatnak a főkolomposa, Gyurcsány Ferenc mellett - lásd [itt: http://kuruc.info/r/2/61556/](http://kuruc.info/r/2/61556/) vagy [itt: http://kuruc.info/r/39/23000/](http://kuruc.info/r/39/23000/).) Aztán legyintve megállapítja, hogy nem is lehet mást várni tőlük, elvégre ők is csak magyarok, s "belőlük is hiányzik az a négy alaptulajdonság, ami emberré tesz minket (értsd: a kiválasztottakat): az empátia, a szolidaritás, a tolerancia és a lelkiismeret".

Nos, ilyen csodálatos emberek a zsidók, kedves olvasó (de hiszen ezt eddig is tudtuk korábbi itteni s mostani palesztinai tetteikből), és olyanok a magyarok, amilyenek az előbb e kiváló, sokszorosan kitüntetett férfiú leírta.

"Szabad országokban a szabad embereket meg sem érinti az a problémakör, amin én nem bírok keresztüllépni, amibe én beledöglök" - írja egy helyen, s e mondata utolsó szavához kapcsolódó jókívánságainkkal át is adjuk a szót neki teljesen, hadd művelődjön a magyar, s ismerkedjen magával egy Kossuth-díjasunknak és díszpolgárunknak köszönhetően. Ha pedig netán nem tetszene, akkor ne feledje, ez azért van, mert a magyar bűnös, genetikailag alattvaló, és hiányzik belőle az empátia, a szolidaritás, a tolerancia és a lelkiismeret.

Kertész Ákos nyílt levele az Amerikai Népszavához, és a válasz

Kedves Bartus Laci!

Ez látszólag magánlevél, de én író vagyok, a magánleveleim (nagyon kevés kivétellel) is mind nyílt levelek, az én életformám az, hogy hangosan gondolkodom.

Nem léptem be a Kohányi Társaságba, és a tagdíjjaimmal nem járultam hozzá - anyagilag is - az Amerikai Népszava online fennmaradásához; azt hittem elég, ha cikkeimet ingyen küldöm el a lapnak. Tévedtem. Ma már tudom, belátom, és igyekszem jóvátenni.

Aki egy kicsit is odafigyelt a publicisztikámra, tudja, hogy nem-igen foglalkozom a Fideszszel, egyszerűen nem érdekel. Unom, mert tudom. Két-három éve tudom, és hiába ordítottam, hogy vigyázat, közeledik, figyelmeztetésem határfoka minimális volt.

Már az se nagyon érdekel, milyen a magyar. Egy ideig kerestem a mentségeket, de föladtam: nincs mentség. „Ézért a népért úgyis mindegy. Ebsorsot akar, hát akarja!”

Ami engem még érdekel, az a baloldal. Mert bár az én testre-szabott, morális alapú szocializmusom - aminek a lényege, hogy mindig az eltaposottak, a kifosztottak, a cserbenhagyottak, a nehézsorsúak mellett állok -, nem azonos soha az éppen aktuális „párt-szocializmussal”, mégis ez az a közösség, amelyik hozzám legközelebb áll. És engem ennek a folyamatos árulása érdekel, mert ha nincs ez az árulás, Fidesz sincs.

Ezen a jobboldal röfög, a baloldal elereszti a füle mellett, mert pillanatnyi érdeke, hogy ne hallja meg. Amúgy persze léteérdeke volna, hogy odafigyeljen, de addig ez a banda nem bír fölemelkedni, ezek is magyarok. Percembérek. A jelenben élnek, akár az állatok. A valóságos állatokra gondolok, vagyis ez nem erkölcsi ítélet, egyszerű ténymegállapítás.

Ezért vagyok rémült, hogy ha még Te is berekesztetted a szolgáltatást, végleg megszűnik számomra minden felület, és te tudod, hogy ez nem egzisztenciális kérdés. Nem ebből élek. Lassan semmiből se élek.

Én nem vagyok a kapitalizmus híve, de azt tudom, hogy olyan üzenetet kár föltenni a társadalom kommunikációs csatorna hálózatára, ami senki érdeklődését nem bírja fölkelteni. Amire semmilyen kereslet nincs. (Ettől még nem abszolutizálom a piacot.) De kétségbeesve látom, hogy be vagyok zárva az anyanyelv bör-

tönébe, és amit én tudok, az nem kell senkinek, arra nincs vevő. Itt, ebben az országban, semmi nem történik, ha megjelennek, és akkor sem történik semmi, ha nem jelennek meg.

Szabad országokban a szabad embereket pedig meg sem érinti az a problémakör, amin én nem bírok keresztüllépni, amibe én beledöglök.

A magyar genetikusan alattvaló. József Attila talált mentséget: „ezer éve magával kötve, mint a kéve sunyít, vagy parancsot követ.” De ez nem mentség arra, hogy a magyar a legsúlyosabb történelmi bűnökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolójában, röfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szűrni. Hogy se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van legyilkolni azt, aki munkával, tanulással, innovációval viszi valamire.

Ma már a második világháború borzalmaiért, a Holocaustért egyedül a magyar a felelős, mert a magyar nép az (a német néppel ellentétben), amelyik se be nem vallotta, meg nem gyóna a bűneit, se töredelmes bűnbánatot nem tanúsított, se meg nem fogadta, hogy soha többé, se bűnbocsánatért nem esdekelt.

Így aztán nem is kapott soha földozást!

Mivel mindez a magyar jobboldal hitvallása, ideológiája, éthosza, csak a baloldal szelleme lenne képes változtatni rajta, csak a progresszív, haladó, demokrata baloldal volna képes megváltoztatni, és ezzel megváltani a magyart, méltóvá tenni arra, hogy az európai közösségnek (kis áttétellel: a szabad világ közösségének) egyenrangú tagja lehessen. A nyolcvanas évek közepétől, Gorbacsov föllépésétől kezdve nem lehet a szovjet-bolsevista elnyomásra hivatkozni. Azóta a baloldal már ön maga felelős ön-magáért, a magyarságért, az országért. Ön maga felelős azért, mert elherdálta minden pozitív szellemi vagyonát, teljes történelmi örökségét Dózsa Györgytől Petőfin és Adyn át Károlyi Mihályig, Bibó Istvánig, Nyers Rezsőig, a kelet-német turisták előtt a határt megnyitó Horn Gyuláig, az örökölt médiahálózatával és infrastruktúrájával együtt, hogy teljes tudatzavarban, szervezettel lerobbanva, kifosztva, védtelenül áll a diktatúra támadásával szemben. De közben az egész baloldali elit és tisztikar, beállt a harácsolók, a korruptak, a tolvajok közé, elárulva nemcsak az eszmét, de konkrétan a baloldal közkatonáit is, mert sebesülten és haldokolva hátrahagyta őket a veszített ütközetek után a harcmezőn, és sorsára hagyta a védelmére szoruló civil lakosságot is. És ahelyett, hogy az utolsó töltényig harcolna a diktatúra ellen, a kiskapukon át menti a rablott vagyonát és az irháját.

Mert belőlük is hiányzik az a négy alaptulajdonság, ami emberré tesz minket: az empátia, a szolidaritás, a tolerancia és a lelkiismeret.

Magyarországot vajon nem határozza-e meg a Simicska & Puch Co. működése? Természetesen bizonyítékom nincs, de lidérces álmaim, véresen logikus következtetésem vannak, mint sok társamnak, barátomnak, elvbarátomnak is.

Mindezekről hol beszéljek, ha már nincs Amerikai Népszava sem?!

Én várom az AN online visszatérését, énrám számíthatsz te is minden olvasóddal - olvasóinkkal - együtt, és hiszem, hogy találtok megoldást, és ha csak egy kicsi is múlik rajtam, és képes vagyok rá, segítek, ameddig bírok.

Őszinte híved

Kertész Ákos

Kedves Ákos,
megtiszteltetés a leveled, ahogyan a cikkeid is azok, a barátságod is. Amint azt korábban is jeleztem, kizárólag a hírszolgáltatás áll le, vagyis az, ami pénzbe kerül. A híroldalak nem frissülnek a továbbiakban, amíg nem lesz rá fedezet, illetve csak olyan mértékben, amilyen mértékben én vagy néhány önkéntes munkatársunk ezt meg tudjuk tenni. A website online hírórság funkcióját kell felfüggeszteniünk, minden más marad. Így maradnak a publicisztikák is, ezért ha bármikor írást küldesz nekünk, az megtud jelenni, és megtiszteltetés lesz számunkra.

Egyébként pedig tudod, hogy mennyire egyetértünk a leveledben írtakkal.

Baráti üdvözléssel, Bartus László

FORRÁS:

(Kuruc.info, forrás: Népszava.com)

